

MONATA GAZETO DE E-HANDIKAPULOJ

INFORMILO 2

FEBRUARO 2018 Kol. 394/34

XX

Enhavo: E-muzeo en Svitavy, Teatraĵo en Seulo, E-Silvestro Ĉ.Třebová,
Interparolo de nepo kaj avino, † A.Jakubec, El la redakcio
XX

Renkonten al la 10-a jubileo

Karaj kunlegantoj de Informilo, proksimiĝas, jam la deka jubileo de la ESPERANTO-MUZEO en Svitavy. La preciza tempo alvenos ja nur en septembro, sed ni salutu ĝin per rememoroj. La rememor-eventoj estas multaj, neniun mi opinias „la plej grava“, ĉar ĉiu el ili faras la mozaikon de la muzea aktivado. Pri ĉiuj vi povis legi en la asocia organo Starto – sed ne tiel ofte en nia Informilo. Mi volas substreki, ke – krom la urba subteno – estas en Svitavy ankaŭ alia elemento, kiu meritas nian precipan dankon... Bonvolu legi por kompreni la aserton sen mia plua klarigo.

Margit Turková

La teatro-ensemblo DOMA en Seulo

La 25-a de julio 2017 enskribiĝis en la historion de la Svitavy-teatro-ensemblo, gvidata de Radka Oblouková, kiel la tago, kiu alprenis por la junaj teatro-aktoroj premieran prezenton sur la kontinento Azio. La menciita teatro-grupo DOMA reprezentis la urbon Svitavy kaj la tutan Ĉeĥan respublikon okaze de la Tutmonda Esperanto-Kongreso, kiu ĉi jare okazis en la ĉefurbo de Korea respubliko, Seulo.

La reprezentantoj de nia Pardubice-regiono proponis al la simpatiantoj de la planlingvo – do Esperanto – la teatraĵon „El la vivo de insektoj“, kies aŭtoroj estas Josef kaj Karel Čapek. Estas menciinde, ke centoj da partoprenantoj el diversaj „mondanguloj“ rekompencis la svitavajn teatro-ludantojn per forta aplaŭdo. Krom la menciitaj teatro-ludo-devoj niaj junaj aktoroj havis ankaŭ eblon viziti: la reĝo-palacon, budhanajn templojn aŭ fari turismo-ekskursojn en la Nacian naturparkon Bukhansan. La pli detalaj informoj pri la eksterlanda vojaĝo de nia teatro-grupo estas por vi preparitaj enkadre de la teatro-vojaĝvespero, kiu okazos en la urba teatro Trám en Svitavy. La okazo de la menciita eksterlanda vojaĝo ne povus realiĝi sen subteno de la urbo Svitavy, de la regiona organo en Pardubice kaj de aliaj sponsoroj. Al ĉiuj apartenas nia granda danko!

Přemysl Dvořák, regiona pres-organo.

Kaj nun ni lasu paroli la reĝisorinon Radka Oblouková:
Docela Malé (DOMA) divadlo Svitavy, Česká republika
Ze života hmyzu (El la vivo de insektoj)
Aŭtoroj: Josef kaj Karel Čapek
Sceneja aranĝo, reĝisorado: Radka Oblouková
Traduko en Esperanton: Josef Vondroušek, Miroslav Malovec

La teatro-grupo DOMA Svitavy ekzistas jam 23 jarojn (de 1994). Tra tiu ĉi studenta ensemblo trairis dekoj da studentoj kaj junaj homoj, nur la estrino – reĝisorino estas la sama. La teatro-grupo DOMA elkreis dum la jaroj multajn teatraĵojn, de diversaj temoj kaj prezentis ilin sur multaj podioj de teatraj festivaloj – kaj ne nur en nia lando.

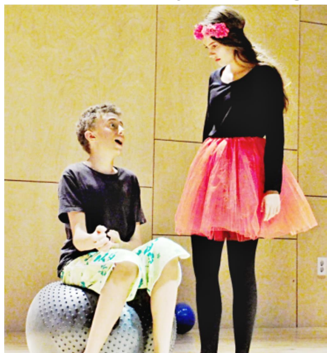
En la jaro 2012 ni unue ludis teatraĵon en Esperanto – tiu estis „R.U.R.“ de Karel Čapek. Ĝin povis spekti la partoprenantoj de la Universala Kongreso en Rejkjaviko, poste tiuj de la Nacia kongreso en Italio. Por la Universala Kongreso en Nitro ni studis la „El la vivo de insektoj“, kiun ni havis la honoron prezenti en Seulo.

En Seulo ni ludis por ĉirkaŭ 600-

nombra aŭskultantaro (precipe el neeŭropaj landoj – ĉeĥoj kaj slovakoj estis tie ja nemultaj), kaj mi pensas, ke ni ĉiuj estis agordiĝintaj „sur la samaj kordoj“.

En Koreio ja sentiĝas la timo pro milito pli, do tial oni rezonis kun la temo de la teatraĵo. La urbego Seulo situas nur ĉirkaŭ 50 km de la limo kun la Norda Koreio, kaj dum nia veturo ni eĉ pliproksimiĝis al la limo. La koreoj kondukis tre agrable rilate nin, ni eĉ ligis kontaktojn kun esperantistoj el Koreio kaj el aliaj landoj. Dum la prezento ili nin rekte filmis por la Esperanta elsendo, kaj mi opinias, ke kun pozitiva reĉho. Poste kun ni fotis sin gravaj Esperantaj funkciuloj.

La esperantistoj el la tuta Ĉeĥio tradicie adiaŭis la malnovan jaron kiel kutime en la urbo Česká Třebová la 29-an de decembro 2017.

En la vendreda vespero ni renkontiĝis en la saloneto de la Nacia domo en malaltiĝinta nombro, kun 25 partoprenantoj. Ĉefe kulpis pri tio la preparo por rekonstruado de la Esperanto-muzeo en Svitavy kaj krom tio ankaŭ malsaniĝo de kelkaj esperantistoj.

Eĉ ne ĉeestis la ĉeforganizantino de ĉiuj pasintaj Silvestroj Jana Křížková. Kvankam mankis al ni ŝia partopreno kaj precipe ŝia optimismodona energio, ni amuziĝis

same eminente kiel en la pasintaj jaroj. Por danco ludis nova muzikanto Zdeněk, kiu jam konatiĝis kun Esperanto en Ústí

super rivero Orlice okaze de la ĈEA-konferenco. Ne mankis la ŝatata sciada kvizo, scenetoj pri la temo: „en sana korpo sana animo“, donacetoj de amikoj kaj tosto noktomeza.

Kiel surprizon de la programo ni vidis du ĵonglistojn kun diabloj, pilkoj kaj lumstangoj.

Ni esperu, ke ĉe plua Silvestro ni renkontiĝos en pli granda nombro kaj ankaŭ sur la sama loko, ĉar oni diras, ke eble estos alia posedanto de la konstruaĵo.

Lenka Angelová

Trista anonco:

Alois Jakubec *12. 6. 1937 – †5. 1. 2018

Samideano Alois Jakubec naskiĝis en la vilaĝo Drahotuše. Li elstudis maŝin-industriadon en la urbo Přerov kaj tie li kontaktis Esperanton, kiu fariĝis lia tutviva hobbio. Krom Esperanto, lia plua hobbio estis filatelo kaj la laboro por la loĝej-kooperativo.

Li korespondadis ĉefe kun gesamideanoj el Italio kaj Nederlando. En lia familio liamerite estas esperantistoj jam en la tria generacio: la filino Jana kun la edzo kaj kun du filoj; ili loĝas en Parizo kaj aktive uzas Esperanton. S-ano Jakubec mortis post malfeliĉa evento la 25. 12. 2017 post aŭtokolizio sur transirejo por piedirantoj kaj post 10-taga restado en malsanulejo. Honoron al lia memoro.

Anna Gybasová kaj la redakcio.

Avinjo, kiel aĝa vi estas?

Foje vespere avino kun sia nepo babilis pri la tiutempa vivo. Subite la nepo demandis la avinon: „Avinjo, kiel aĝa vi estas?" La avino pripense rememoris kaj komencis respondi: „Antaŭ ol mi diru al vi la aĝarojn, pli volonte mi klopodos tion klarigi al vi. Do, aŭskultu ...

Kiam mi naskiĝis, ankoraŭ ne ekzistis televidiloj, kopiiloj, okulaj kontaktolensoj. Tiam ne estis policaj radaroj, kreditaj pagil-kartetoj, laseraj radioj. Ankoraŭ ne estis klimatiziloj, nek sekigmaŝinoj, vestaĵon oni lavis kaj poste pendigis kaj sekigis ilin en freŝa aero. Aŭ la blankan tolaĵon ni metis sur gazonon, kelkfoje ni akvumis ĝin, por ke la suno ĝin blankigu.

Neniu homo ankoraŭ promenis sur la Luno, ne ekzistis jetaj aviadiloj.

Mi edziniĝis kun via avo, ni vivis kune, en ĉiu familio estis patro kaj patrino. Viroj ankoraŭ ne portis oreljuvelojn. Mi naskiĝis, kiam ankoraŭ ne ekzistis komputiloj kaj pogrupa terapio. Homoj ne vizitadis preventajn kuracistajn kontrolojn, male kuracistoj kontrolis nur sangon kaj urinon.

Antaŭ mia dek-oka jaro, mi alparolis ĉiun viron "sinjoro", ĉiun virinon "sinjorino" aŭ "fraŭlino". Kiam la virino eniris tramon aŭ buson, la infanoj kaj la gejunuloj klopodis liberigi por ŝi sidlokon. Kaj gravedan virinon ili akompanis al sidloko.

Sur la ŝtuparo oni por la virinoj cedis lokon ĉe manreloj, la virinoj eniris lifton kiel la unuaj. La viroj salutis la virinojn starante, se ili jam sidis antaŭ ol la virino eniris. Tiam ili ankaŭ ekstaris ĉiam, kiam ekstaris virino, eĉ se nur por momento. Viroj por virinoj malfermadis pordojn kaj helpis al ili demeti (aŭ surmeti) surtuton. Knabinoj signifis honoron por sia familio. Ni lernis distingi bonon disde malbono. Serioza, grava rilato tiam signifis, ke ni havas bonajn rilatojn inter niaj gefratoj kaj ankaŭ kun parencoj kaj geamikoj.

Mi ankoraŭ rememoras:
Ni ne konis sendratajn telefonojn, des malpli poŝtelefonojn. Ni ne aŭskultis stereofonian muzikon sur sonkasedoj, ni ne konis kompaktdiskojn (CD), lumdiskegojn (DVD), kaj ni ne havis elektroskribmaŝinojn, porteblajn komputilojn, 'notebookojn'. La vorto 'notebook' signifis kajeron. (La notbloka komputilo).

La brakhorloĝojn ni devis streĉfunkciigi ĉiutage. Nenio estis diĝita, ankaŭ ne brakhorloĝoj, elektroaparatoj ne havis lumdiĝitilojn. Kiam ni parolas pri maŝinoj, ne estis bankoautomatoj, mikroondaj bakujoj, vekhorloĝoj kun alarmoj kaj radio, sen paroli pri videoregistriloj, video-kameraoj kaj simile. Ne ekzistis diĝitaj nek koloraj fotoj, nur nigro-blankaj kaj ni devis atendi minimume tri tagojn, ĝis ili estis rivelitaj.

Varoj produktitaj en Koreio, en Ĉinio aŭ en Tajlando ĉi tie ne ekzistis. Ni ne aŭdis pri "pizza" (pico), McDonald's aŭ pri tujpreta kafo. En tiu tempo ni herbon falĉis, sed ne fumis! Do, karulo mia, diru, kiom da jaroj mi havas."

„Avinjo, tio ne povas esti ebla, ĉar vi devus esti pli ol ducent-jara", respondis la nepo.

„Tute ne, mia knabeto," kun rideto respondis la avino, „mi estas nur 68-jaraĝa.“

El la interreto tradukis Ludmila Srbová

El la redakcio:

Ni tre dankas al niaj legantoj, ke ili rimarkis ŝanĝon de nia bankokonto kaj ni jam ricevis kelkajn pagojn. De februaro 2018 la mono sendita al la malnova bankokonto estos resendita – **do ankoraŭ nun ni atentigas vin pri la ŝanĝo!**

Ni nun havas FIO-bankon.

La 20-a Esperanto-tago en Pardubice

okazos la 2-an de junio 2018 en la restoracio sub Kunětická hora (monto de Kunětice).

INFORMILO – monata gazeto por esperantistoj-handikapuloj + suplemento **ANTAŬEN**

Eldonas AEH – Asocio de esperantistoj-handikapuloj en Pardubice

Redaktoroj: Jarmila Rýznarová, Ludmila Srbová

Adreso: Svaz zdravotně postižených esperantistů, Na Okrouhlíku 953/21,

530 03 PARDUBICE, CZ tel. **466 611 941**

e-mail: aeh@esperanto-aeh.eu interreto: www.esperanto-aeh.eu

Banka kunligo: Fiobanko, kont-numero de AEH 2801322017, bank-kodo 2010

Bankovní spojení: Fio banka , číslo účtu AEH 2801322017, kód banky **2010**

IBAN: CZ3520100000002801322017 SWIFT/BIC: FIOBCZPPXXX

La jarabono de Informilo **20 €** (en kovertoj), aŭ 10 € (e-mail)

Roční předplatné Informila **300,-Kč** (v obálkách), nebo 150,-Kč (v e-mailu)

Při platbách vždy uveďte vaše členské číslo (naleznete nad vaší adresou) jako variabilní symbol! Příspěvek svazu AEH v dobrovolné výši.

Kotizo por AEH propravola. Kodo ĉe UEA: aehk-z

La redakcio ne ĉiam havas la saman opinion kiel la aŭtoroj de la artikoloj.